

Dr Roger Green, Chrześcijaństwo amerykańskie, sesja 4, Denominacjonalizm w koloniach amerykańskich

© 2024 Roger Green i Ted Hildebrandt

To jest dr Roger Green i jego wykład na temat amerykańskiego chrześcijaństwa. To jest sesja 4, Denominacjonalizm w koloniach amerykańskich.

To jest Roger Williams z Religious Diversity in Rhode Island. Więc trochę sobie przypomnieliśmy, jak ważny był Roger Williams i jak ważne było Rhode Island. Potem rozmawialiśmy o wzroście kwaków, George'u Foxie i wzroście kwaków, a potem sprowadziliśmy kwaków tutaj do Ameryki. Więc są oni oczywiście bardzo ważną grupą i osiedlają się głównie w Rhode Island, chociaż nie wyłącznie.

Więc to jest mniej więcej tam, gdzie skończyliśmy. Jeszcze nie dotarliśmy do Baptist. Cześć, Chris.

Och, nagrywamy to, więc lepiej będzie, jeśli będę kontynuował. Więc jeszcze nie dotarliśmy do baptystów, więc przejdźmy do baptystów, a potem przejdziemy do wykładu trzeciego. Więc wyznania baptystów w Rhode Island, a potem, no cóż, ciąg dalszy historii baptystów.

Więc, w Rhode Island są teraz zasadniczo angielscy baptyści walijscy. I są zasadniczo w Rhode Island, są dwa rodzaje baptystów, oczywiście baptyści kalwińscy i po Janie Kalwinie po prawej stronie. To są daty Jana Kalwina.

Tak. Jesteśmy w F, wyznaniach baptystycznych w Rhode Island, a potem zobaczymy G, bardzo szybko, po prostu ciągnę historia baptystów. Więc były dwa rodzaje baptystów w Rhode Island: kalwińscy baptyści i baptyści baptyści.

A po prawej stronie jest zdjęcie Jana Kalwina. Ale byli ludzie, którzy nie zgadzali się z kalwińskimi baptystami i przyjęli etykietę arminiańscy baptyści, nazwaną na cześć Jacoba Arminiusa. A oto zdjęcie po lewej stronie Jacoba Arminiusa, a to są daty Arminiusa.

Teraz, niewiele dzieliło Arminiusza od Kalwina. Arminiusza poproszono, w pewnym sensie, o obronę teologii kalwińskiej, i były pewne rzeczy, których mógł bronić, i inne, których nie mógł. Ale dla naszych celów, jedynym miejscem, które wydawało się atrakcyjne dla wielu baptystów pod względem teologicznym, był obszar wolnej woli.

I tak patrzą na Arminiusza jako na zwolennika wolności woli, by powiedzieć Bogu „tak” lub „nie”. Oczywiście, baptyści kalwińscy byli ludźmi predestynacji, którzy

wierzyli, że niektórzy ludzie są przeznaczeni do zbawienia, a inni są przeznaczeni lub wybrani do potępienia. Tak więc pojawili się baptyści arminiańscy i w Rhode Island doszło do rozłamu między baptystami kalwińskimi a baptystami arminiańskimi.

Porozmawiajmy teraz o tego rodzaju teologicznej kontrowersji. Możesz zgadnąć, po której stronie stanie Roger Williams. Pamiętaj, że mówiliśmy, że Roger Williams był baptystą, ale przez bardzo krótki czas, i faktycznie pomógł zbudować pierwszy kościół baptystów w Ameryce.

Możesz zgadnąć, po której stronie stanie, ponieważ Roger Williams jest zwolennikiem wolności, prawda, jeśli chodzi o jego życie polityczne i to, co ustanowił w Rhode Island? Absolutna wolność religijna to jest to, o co mu chodzi w politycznym życiu obywatelskim. Cóż, wiesz, że będzie arminianinem baptystą, kiedy zostanie baptystą, ponieważ baptyści kładą nacisk na wolność woli.

Czasami dochodzi do połączenia wiary w wolność polityczną, wolność obywatelską i wolność woli w odniesieniu do życia religijnego, a Roger Williams to robi. Nic więc dziwnego, że dołączył do Arminian Baptists, aby podkreślić tę wolność. Teraz jest inna nazwa Arminian Baptists.

Przyjęli nazwę Baptyści Sześciu Zasad . Baptyści Sześciu Zasad . A Baptyści Sześciu Zasad przyjęli Hebrajczyków 6, 1 i 2. Tak więc Hebrajczyków rozdział 6, wersety 1 i 2, były ich rodzajem doktryny denominacyjnej.

I jest sześć zasad w Hebrajczyków 6, 1 i 2, o których wspomnę tutaj. Spotkałem ludzi, którzy należą do Six Principle Baptist Church, ponieważ, jak zobaczymy, denominacja utworzona przez tę nazwę z Arminian Baptists, a obecnie istnieje wiele denominacji baptystycznych. Byłbyś zaskoczony.

Pokażemy niektóre z tych wyznań baptystycznych w Ameryce. A jest ich sporo. Niektórzy z was mogą być baptystami, ale byłoby ciekawie dowiedzieć się pod koniec kursu, jaka jest wasza przynależność do baptystów.

Istnieje wiele wyznań baptystycznych. Oto sześć zasad. Z ich punktu widzenia są to sześć podstawowych zasad chrześcijaństwa.

To naprawdę wyjaśnia chrześcijaństwo z Hebrajczyków. Numer jeden to pokuta. Zasada numer jeden to pokuta.

Bardzo ważne, oczywiście. Zasada numer dwa, oczywiście, to wiara. Zasada numer trzy, co oczywiście nie powinno cię dziwić, to chrzest.

Trzecia zasada jest bardzo ważna. Zasada numer cztery to wkładanie rąk. A wkładanie rąk oznacza przyjęcie Ducha Świętego z jednego pokolenia na drugie.

Tak więc, to również wkładanie rąk stało się sposobem, w jaki dokonywano święceń. Zgromadzenie włożyło ręce, aby wyświęcić kogoś do posługi pasterskiej. Tak więc, numer cztery, wkładanie rąk.

Numer pięć to zmartwychwstanie umarłych. A numer sześć, sąd wieczny. Więc jeśli chodzi o nich, patrząc na ten hebrajski fragment, widzą, że to sześć zasad wiary chrześcijańskiej.

I oni będą naszymi zasadami, więc nie będziemy nazywać siebie tylko baptystami arminiańskimi, będziemy nazywać siebie baptystami sześciu zasad. Więc to, co się dzieje, to teraz przejdźmy do numeru G, kontynuacji historii baptystów. I powiedzmy kilka rzeczy o kontynuacji historii baptystów.

Baptyści byli bardzo małą grupą w XVII wieku. Nie zaczęli nabierać rozpędu aż do XVIII wieku. Pozwólcie, że wymienię kilka przykładów formacji baptystów w XVIII wieku.

Pierwszym jest uniwersytet, który założyli. Założyli uniwersytet w 1764 roku i nazywał się Brown University. Brown University został założony, ale tak naprawdę nie został założony w Providence.

Zostało założone w mieście o nazwie Warren, Rhode Island. Zapomniałem. Muszę spojrzeć na karty, żeby zobaczyć, czy niektórzy z was są Rhode Islanders. Ale zostało założone w mieście o nazwie Warren, Rhode Island.

Przeniósł się do Providence 10 lat później lub coś koło tego. I nazywał się Brown University. Bardzo interesujące.

Została założona przez baptystów w celu szkolenia kaznodziejów baptystycznych. Została również założona, ponieważ założyciele wierzyli, że baptyści w Rhode Island stali się liberalni i nie utrzymywali swojego biblijnego stanowiska. Czy to nie był ruch kalwiński, w zasadzie założenie Brown? Nie zachowywali oni dobrych doktryn kalwińskich i tak dalej.

Tak więc założenie Brown University miało na celu przywrócenie Baptystów z Rhode Island do miejsca, w którym powinni być pod względem Biblii i teologii. Bardzo interesujące. Teraz przesunmy się do Brown University, który jest jedną z uczelni Ivy League.

Można by zapytać wielu ludzi na tym kampusie, dlaczego zostaliście założeni. Jestem pewien, że wielu z nich nie miałoby pojęcia, że zostali założeni przez baptystów dla baptystów, a konkretnie dla kaznodziejów baptystów. Więc Brown jest dobrym przykładem tej ciągłej historii pod względem próby utrzymania tych akcentów, o

których wspomnieliśmy . Inną rzeczą, o której powinniśmy wspomnieć, jest to, że w tym obszarze dość szybko założono kilka innych wyznań baptystycznych.

Wspomnę tylko o dwóch, ale jak powiem później w trakcie kursu, wspomnimy o innych. Jedna grupa nazywała się Particular Baptists. To jest etykieta, która została do nich przyklejona.

Particular Baptists, ponieważ wierzyli tylko w chrzest wierzących, oczywiście, co oznaczało chrzest dorosłych, i czuli, że niektórzy baptyści w pewnym sensie wślizgują się w tę doktrynę. I tak potwierdzili doktrynę chrztu dorosłych, chrztu wierzących, co oczywiście jest tym, co w pewien sposób oznacza ruch baptystyczny w ogóle. Ale otrzymali etykietę Particular Baptists jako jeden z wielu.

Drugą grupę, o której chcę wspomnieć, a wspominam o niej, ponieważ natknęliśmy się na podobną grupę kilkaset lat później, i jest to, prawdopodobnie, nigdy nie słyszałeś o tym wyznaniu, ale to Baptyści Siódmego Dnia. Baptyści Siódmego Dnia. Zostali założeni w 1666 roku, ponieważ wierzyli, że chrześcijanie żyją zgodnie z dziewięcioma przykazaniami, ale nie zgodnie z dziesiątym przykazaniem, aby pamiętać o dniu szabatu i go święcić.

I tak czcili, i nadal to robią, w piątkowy wieczór i sobotę. Baptyści Siódmego Dnia. Bardzo interesujące.

Teraz wspominam o nich, ponieważ później w XIX wieku natrafiamy na grupy adwentystów, a największą z nich, którą zobaczymy znacznie później w tym kursie, ale największą z nich będą adwentyści dnia siódmego. Tak więc adwentyści dnia siódmego przyjdą i przyjdą z tą samą doktryną pamiętania o dniu szabatu, aby go święcić. Ale tak czy inaczej, kilka wyznań baptystycznych.

Będziemy chcieli obserwować wyznania baptystyczne, jak będą się rozwijać i rosnąć itd. Ale to są dwie nazwy, Particular Baptists i Seventh Day Baptists. Tak więc Roger Williams i Religious Diversity in Rhode Island.

Więc pozwólcie, że zatrzymam się na chwilę. Czy jest coś na temat tego wykładu? Przyjrzymy się zasadniczo Rogerowi Williamsowi, a potem przyjrzelśmy się Kwakerom, a potem szybko Baptystom. Zobaczmy, co dzieje się w Rhode Island.

Było to w miejscu o nazwie Warren, Rhode Island. Małe miasteczko niedaleko Providence. Nadal jest tam kościół, w pewnym sensie upamiętniający założenie Brown University w tym małym miasteczku.

Następnie przeniosła się do Providence, które było wówczas znacznie bardziej centrum życia w Rhode Island. Właściwie to właśnie ta wiara spowodowała podział

między dwiema grupami. Pierwszą grupą, która została założona w Rhode Island, byli kalwińscy baptyści.

Niektórzy ludzie w tym ruchu nie wierzyli jednak w predestynację ani wybór. Więc odeszli i nazwali siebie Arminian Baptists, a potem niektórzy z nich zaczęli nazywać siebie Six Principal Baptists, ale nadal z arminiańską wiarą w wolną wolę i tak dalej. Wszystko to dzieje się w Rhode Island, które jest miejscem absolutnej wolności religijnej, absolutnej wolności religijnej.

Więc, purytanie nie lubili baptystów, przykro mi to mówić. Przykro mi z was, baptystów, ale oni też nie lubili kwakrów. Ale nie możecie ich dorwać w Rhode Island, ponieważ jest to bastion wolności religijnej.

Więc purytanie byli obrażeni baptystami w ogóle, tak jak byli obrażeni kwakrami. Jeszcze coś, zanim opuścimy tych ludzi. Okej, przejdźmy do wykładu trzeciego, gdzie powinniśmy być w tym tygodniu.

Wykład trzeci, denominacjonalizm w koloniach amerykańskich. Więc to, co zrobimy tutaj, to dwie rzeczy. Przyjrzymy się różnym miejscom, jak widać, i różnym przywódcom, i dowiemy się, jak te denominacje w pewien sposób zadomowiły się w okresie kolonialnym Ameryki, kiedy dotrzemy do okresu kolonialnego Ameryki.

Następnie wyciągniemy wnioski, a w wnioskach spojrzymy nieco wstecz geograficznie. Więc po pierwsze, przyjrzymy się denominacjonalizmowi w koloniach amerykańskich. Okej, zaczniemy od Nowej Anglii, a ty będziesz wiedział to, co już wiesz: jaki był skład denominacyjny Nowej Anglii.

Struktura wyznaniowa jest głównie kongregacyjna. Pamiętaj, że purytanie i pielgrzymi w pewnym sensie połączyli się i utworzyli kongregacjonalizm. Kongregacjonalizm stał się dominującą tradycją religijną w Nowej Anglii, więc w każdym małym miasteczku, do którego się udasz, możesz zobaczyć kościół kongregacjonalny z białą wieżą.

Teraz, niektóre z tych kościołów kongregacjonalnych stały się unitariańskie. Teraz, to inna historia na inny czas, ale kościoły nadal istnieją i mogą być kościołami unitariańskimi, nie kongregacjonalnymi, ale nie ma wątpliwości, że w Nowej Anglii tak było. Teraz grupy inne niż Nowa Anglia w końcu zdobyły przyczółek, więc wspomnieliśmy o kwakrach i baptystach.

Jest jeszcze jedna grupa, o której chcielibyśmy wspomnieć, która zajęła się czymś w rodzaju Nowej Anglii, która była w stanie przybyć i zostać na jakiś czas, a byli to anglikanie. Tak więc Kościół Anglikański przybywa do Nowej Anglii i są kościoły anglikańskie, oczywiście, w Rhode Island, ale ostatecznie nawet w Bostonie są kościoły anglikańskie. Mijasz wiele z nich w Bostonie.

Porozmawiamy o kilku bardziej znanych. To oczywiście Nowa Anglia i to ją badaliśmy. Chodźmy.

Wspomnijmy o B. Wspomnijmy o Rhode Island, oczywiście. Wiemy, że w Rhode Island, z powodu tej wolności religijnej, obejmowało to każdego, kto chciał przyjechać, ale byli to głównie kwakrzy, kongregacjoniści i baptyści, a następnie anglikanie osiedlili się również w Rhode Island. Więc w Nowej Anglii są to głównie kongregacjoniści, ale potem baptyści, kwakrzy i anglikanie.

Okej, teraz przechodzimy do Nowego Jorku, ponieważ w poprzednim wykładzie mówiliśmy już wystarczająco dużo o Nowej Anglii, więc teraz musimy porozmawiać o Nowym Jorku. Okej, pierwsza nazwa Nowego Jorku to oczywiście Nowe Niderlandy. Nowy Jork został założony pierwotnie jako kolonia holenderska i oczywiście został założony głównie jako holenderska kolonia handlowa.

Więc jest takie miejsce zwane Nowym Jorkiem. Teraz, co się dzieje, to oczywiście, ludzie, którzy przybyli do tej holenderskiej kolonii handlowej z Holandii, są z denominacji, grupy kościelnej zwanej Holenderskimi Reformowanymi. Więc oczywiście są reformowani.

Są głównie kalwinistami w swojej orientacji teologicznej, ale ponieważ pochodzą z Holandii, dostają etykietę Holenderskich Reformowanych. Teraz Holenderscy Reformowani mają dość wysokie mniemanie o ordynacji, dość wysokie mniemanie o tym, kto powinien być pastorem, i tak dalej. Więc kiedy przybyli tu pierwotnie, aby się osiedlić, ci Holenderscy Reformowani przybyli tu zasadniczo jako handlarze. Kiedy przybyli, aby się osiedlić, nie mieli żadnych wyświęconych kaznodziejów.

Nie mają żadnych wyświęconych duchownych. Świeccy mogą robić pewne rzeczy, jak odwiedzać chorych. Mogą czytać kazania i tak dalej, ale są ograniczeni pod względem tego, co mogą robić.

I tak, holenderski kościół reformowany, w pewnym sensie, był po prostu, w pewnym sensie, prowadzony przez świeckich, dopóki nie przybył pierwszy pastor. I czyż nie wiecie, że pierwszy pastor wypłynął z Amsterdamu 24 stycznia 16, ile to jest, 1628 roku, wczoraj. Wczoraj była rocznica daty wypłynięcia pierwszego holenderskiego pastora reformowanego.

I przybył tutaj, aby założyć pierwszy holenderski kościół reformowany i zostać pastorem w tym kościele. Więc 24 stycznia 1638 roku wypłynął z Holandii. To była około 10-tygodniowa podróż w te dni.

Przyjeżdża tu z żoną i rodziną, a Holenderski Kościół Reformowany jest teraz osadzony w tym miejscu zwanym Nową Holandią. Więc jest jeszcze inna denominacja, której nie widzieliśmy. Więc jeszcze nie rozmawialiśmy o tych ludziach.

No więc nadchodzi. Okej, teraz nadeszła być może jedna z najsympatyczniejszych osób, nie tylko w historii amerykańskiego kościoła czy historii chrześcijańskiej, ale także w historii politycznej, Peter Stuyvesant. Peter Stuyvesant był gubernatorem Nowych Niderlandów do 1664 roku.

Więc został gubernatorem w 1647 roku i był gubernatorem do 1664 roku. Teraz Peter Stuyvesant ewidentnie był Holenderskim Kościołem Reformowanym. A Peter Stuyvesant chciał, aby Holenderski Kościół Reformowany stał się Kościołem Nowych Niderlandów.

To znaczy, jeśli miałeś być członkiem z prawem głosu, mężczyzna, oczywiście, kobiety jeszcze nie miały prawa głosu. Więc jeśli miałeś być członkiem z prawem głosu tej społeczności, musiałeś być Holenderskim Reformowanym. Chciał to jakoś narzucić ludziom.

Miał też taką samą purytańską niechęć do tych grup dysydenckich, ponieważ w Nowych Niderlandach było kilku kwaków. Naprawdę nie lubił kwaków, a ta mała kolonia kwaków w Nowych Niderlandach była mocno prześladowana. Więc trzymał dość mocno wszystko w rękach Holenderskiego Kościoła Reformowanego.

Rok 1664 jest ważną datą nie tylko w historii amerykańskiego kościoła, ale także politycznie. W 1664 roku Anglicy przejęli tę społeczność i zmienili jej nazwę na Nowy Jork, na cześć York, England, jednego z najwspanialszych miejsc w Anglii. Nazwali ją więc z New Netherlands na New York.

Teraz, kiedy nazwali to Nowym Jorkiem, wprowadzili również rosnącą tolerancję i zrozumienie wolności religijnej, które rozwijały się w innych koloniach. Tak więc w 1664 roku otworzyło to drzwi innym grupom, aby przybyły do tego miejsca, które nazywano Nowymi Niderlandami i było w pewien sposób kontrolowane przez Holenderskich Reformatorów, szczególnie dla anglikanów, ponieważ jest to teraz społeczność anglikańska. Mam na myśli, że to społeczność brytyjska, a szczególnie anglikanie byli mile widziani.

Ale wiele innych grup zaczęło przybywać do tego miejsca zwanego Nowym Jorkiem. Kwakerzy czuli się tu całkiem komfortowo. Ponadto, bardzo mała grupa rzymskich katolików przybyła do Nowego Jorku.

Więc Nowy Jork zaczyna być miejscem odrobiny wolności i odrobiny tolerancji. Więc Nowy Jork. Teraz przejdźmy do D, Williama Penna i Pensylwanii.

William Penn , i pozwólcie, że wspomnę tylko o Williamie Pennie. I znowu, być może słyszeliście o nim na innych kursach, więc zrobię to dość krótko. To są daty Williama Penna, 1644 i 1718.

William Penn, krótko mówiąc, jestem William Penn. Był Brytyjczykiem i należał do brytyjskiej arystokracji. Mam na myśli, że pochodził z bardzo szlacheckiej klasy, bogatej klasy i rodziny posiadaczy ziemskich w Anglii.

Więc pochodził z pieniędzy, bogactwa, władzy i wpływów itd. I był częścią kościoła anglikańskiego, społeczności anglikańskiej. William Penn jest bardzo interesującą osobą, ponieważ jest jedną z osób, które otrzymały przekonanie, jak to się nazywało, od kwakrów.

William Penn zaczął być pod wrażeniem prostoty przesłania kwakrów, prostoty życia kwakrów i podążania za Chrystusem w bardzo prosty sposób. William Penn ostatecznie został kwakrem w 1666 roku. Bardzo ważne, i mówiliśmy o tym wcześniej o kwakrach, więc pamiętaj, ciekawe jest to, że kwakrzy byli atrakcyjni dla wszystkich klas ludzi.

Więc było coś w tej religii kwakrów, co przemawiało do tej bardzo bogatej, uprzywilejowanej osoby. Ale pamiętajcie, że przemawiało to również do ludzi z klas służących i wszystkiego pośrodku. Więc kwakryzm naprawdę rozprzestrzenił się na wszystkie strony.

Okej, to co się dzieje, jest bardzo interesujące, ale to co się dzieje to w 1681 roku, William Penn otrzymuje przywilej od króla Anglii. Oczywiście, znał króla Anglii, więc otrzymał przywilej od króla Anglii. A przywilej jest przywilejem ziemskim.

Teraz Anglia w pewien sposób dominuje tutaj w pewnych częściach kraju, pewnych częściach tej ziemi, więc król Anglii daje Williamowi Pennowi kawałek ziemi. Dzisiaj nazywamy to Pensylwanią lub stanem Pensylwanii. To dla mnie całkiem niezła oferta.

Jeśli zamierzasz dać komuś ziemię, daj mu ziemię wielkości stanu Pensylwania. I oczywiście, nazwano ją na cześć Williama Penna, Penns Woods, Pensylwania i Penns Woods. Nazwano ją na cześć Penna i jego rodziny.

Założył miasto już w następnym roku, a miasto miało nazywać się Filadelfia. Miasto czego? Filadelfia? Miasto braterskiej miłości. Tak, Filadelfia.

Więc, czy są tu jacyś ludzie z Filadelfii? Muszę obejrzeć karty, trochę w pobliżu Filadelfii. Lubię Filadelfię.

Porozmawiamy o tym za chwilę. Więc on dostaje tę ziemię, Penns Woods, a potem znajduje to miasto, miasto braterskiej miłości. Brzmi bardzo po kwakersku, prawda?

Miasto braterskiej miłości, kochajmy się nawzajem i tak dalej, więc brzmi bardzo po kwakersku.

I oczywiście, co zamierza zrobić, ustanawiając to, więc teraz przejdziemy do samej Pensylwanii. Zamierza ustanowić to miejsce jako miejsce wolności religijnej. Rhode Island jest teraz trochę wzorem.

Teraz mówi, tak, chcę, aby ta kolonia była miejscem wolności religijnej, wolności religijnej, ponieważ jestem kwakrem i jako kwakier wiem, co to znaczy być pod uciskiem państwa, być prześladowanym. Znam historię wieszania kwaków w koloniach i tak dalej. Cóż, nie będziemy tego robić w Pensylwanii, więc tolerancja religijna była absolutnie ważna dla założenia Pensylwanii.

Okej, teraz otwiera drzwi. Jasne, ma wielką niechęć do kwaków i purytanów, ale ta karta gruntowa pochodzi od Karola II, więc jesteśmy w okresie panowania i rządów Karola II w czasie tej karty gruntowej. Jest tu trochę więcej tolerancji, trochę więcej przyzwolenia dla grup religijnych i tak dalej.

On to dostaje od Karola II. Coś jeszcze? Okej, drzwi są otwarte. Otwórz drzwi, Pensylwania, i to jest bardzo interesujące.

Jedną z pierwszych grup ludzi, którzy przybyli, byli niemieccy imigranci, ponieważ Europa wciąż borykała się z wieloma wojnami religijnymi, więc wielu niemieckich imigrantów zaczęło napływać do Pensylwanii, co jest bardzo interesujące, wszelkiego rodzaju. Największą grupą byli oczywiście niemieccy luteranie. Znajdują prawdziwy dom w Pensylwanii.

Przyjeżdżając do Filadelfii w Pensylwanii, muszę opowiedzieć trochę osobistej historii, każdemu z okolic Filadelfii. Uczęszczałem do liceum i college'u w Filadelfii, więc znam miasto braterskiej miłości; znam je dobrze. Nazwa mojego liceum brzmiała Germantown High School.

Nie wiem, czy kiedykolwiek słyszałeś o Germantown High School, ale Germantown, część Filadelfii, zaczęła być nazywana Germantown z powodu wszystkich niemieckich imigrantów, którzy przybywali, więc poszedłem do Germantown High School. To bardzo interesująca osobista historia. Naprawdę mogę się utożsamić z tym, co się tu dzieje.

Ważne jest tutaj to, że to naprawdę inna grupa. Przybyło wiele różnych niemieckich wyznań. Luteranizm był największy.

Jednym z moich ulubionych był niemiecki odłam zwany Dunkers. Nazywano ich Dunkers, ponieważ byli ochrzczeni; naprawdę wierzyli w chrzest, stawiając cię tuż pod nimi. Jest wiele niemieckich odłamów.

Co jest tutaj interesujące, to to, że nowy rodzaj skrzydła Reformacji zaczyna się rozwijać w Ameryce, w koloniach, ponieważ jak dotąd widzieliśmy rodzaj wpływu kalwińskiego, wpływ Reformacji wchodzący do kolonii, przez purytanów, z pewnością przez wielu baptystów. Teraz widzimy zupełnie inną atmosferę, zupełnie inną grupę, zupełnie inną grupę myślącą o Reformacji z tymi niemieckimi imigrantami, szczególnie luteranami. Więc oni nie są kalwinistami.

Są luteranami lub pochodzą z innych niemieckich wyznań. To jest naprawdę ważne. Okej, teraz, ponieważ było tak wiele wolności religijnej i swobody, a ponieważ Filadelfia była naprawdę dobrze ugruntowanym miastem, były dwie grupy, które naprawdę znalazły wolność, aby ustanowić się denominacyjnie, naprawdę zapaść swoje korzenie denominacyjne.

Więc pozwólcie, że wymienię te dwie grupy. Po pierwsze, byli to baptyści. Jest bardzo ważna data dla baptystów w Filadelfii.

Jest rok 1707. To, co wydarzyło się w 1707 r., to fakt, że powstało pierwsze stowarzyszenie baptystów w 1707 r. I uważają, że mogą to zrobić w Filadelfii, ponieważ jest to tak ważne miasto, oczywiście rozwijające się ważne miasto, gdy pomyśli się o rewolucji.

Więc to takie ważne miasto, a także miasto, które pozwala na wolność religijną. Okej, teraz powinnam była umieścić to w programie PowerPoint, ale nie mam programu PowerPoint do tego. Co to jest, dla tych z was, którzy są baptystami, będzie wiedzieć? Jednak dla baptystów, jakie jest centralne miejsce autorytetu dla kościoła baptystów? Oczywiście, że nie jest to papież.

Oczywiście, nie jest to jakiś arcybiskup, biskup, kardynał czy coś w tym stylu. Jakie miejsce autorytetu teologii baptystycznej zajmuje kościół baptystów? Kto wyświęca? Kto ma władzę wyświęcania w kościele baptystów lub wspólnocie baptystów? Zgromadzenie. Zgromadzenie jest centrum autorytetu.

Ta kongregacja jest święta. Nikt nie może mówić tej kongregacji, co ma robić, nawet inni baptyści. Dlatego baptyści, miałem powiedzieć wy baptyści, ale baptyści i Gordon College zostały założone jako instytucja baptystyczna, więc wiemy to z naszej własnej historii.

Ale centrum władzy jest lokalna kongregacja. Więc staje się to bardzo autonomiczne. Lokalna kongregacja staje się bardzo ważna i autonomiczna.

Oto centrum władzy. Jednak w 1707 r. masz te grupy baptystów, nawet różne wyznania, kościoły itd., i wszystkie są autonomiczne. W 1707 r. baptyści zaczęli

rozumieć, że byłoby dobrze, gdybyśmy mogli się uformować, gdybyśmy mogli mieć coś w rodzaju stowarzyszenia.

Nikt nie będzie mówił tym baptystom, co mają robić, ale te poszczególne kościoły baptystów, myślałem, że jakiś baptysta mówi do mnie, ale nikt nie będzie mówił tym kościołom baptystów, co mają robić. Ale baptyści zaczęli rozumieć, chłopcze, jeśli utworzymy stowarzyszenia, żebyśmy mogli się nawzajem wspierać i omawiać ważne rzeczy, to pomoże. To nie jest tak, że to stowarzyszenie zmusi cię do zrobienia czegokolwiek, ty lokalny kościele baptystów.

Tak więc pierwsze stowarzyszenie baptystów w Ameryce powstało w Filadelfii w 1707 roku. Teraz zobaczmy to, gdy porozmawiamy więcej o historii baptystów, ale to bardzo ważna data i bardzo ważne wydarzenie, które miało tam miejsce. Drugą grupą, która uznała Filadelfię za naprawdę ważną, była grupa ludzi, którzy zaczęli nazywać siebie presbiterianami.

Presbiterianie, niektórzy z was mogą pochodzić z presbiteriańskiego środowiska. W 1706 r. w Filadelfii założono pierwsze presbiterium. Więc jeśli jesteś presbiterianinem, wiesz, że autorytet kościoła presbiteriańskiego nie leży tylko w lokalnej kongregacji, ale jest to stowarzyszenie osób świeckich i pastorów, którzy spotykają się, aby omawiać kwestie presbiteriańskie.

Ci presbiterianie, presbiterianie z 1706 r., byliby bardzo kalwińskimi ludźmi. Byliby ludźmi zakorzenionymi w kalwińskiej teologii. I tak w 1706 r. w Filadelfii powstało pierwsze presbiteria w Ameryce.

Więc to jest bardzo ważne. Teraz podam cytaty, aby podsumować ten rodzaj. Oto cytaty: stąd żadna inna kolonia nie przedstawiła takiej różnorodności ciał religijnych jak Pensylwania.

Więc z tego właśnie słynie Pensylwania. Pensylwania stała się znana ze swojej różnorodności. Pensylwania stała się znana z tego, że mamy tu wiele grup, mamy niemieckich luteran, mamy tu wszelkiego rodzaju baptystów, mamy presbiterian, mamy anglikanów i tak dalej.

Więc to stało się swego rodzaju znakiem rozpoznawczym wczesnego XVIII wieku w Pensylwanii. Więc, William Penn i Pensylwania. Pozwólcie, że wspomnę tylko o Lordzie Baltimore, a potem dam wam przerwę.

Więc przejdźmy do E, Lorda Baltimore i Maryland. Więc porozmawiajmy o Lordzie Baltimore zanim dam ci przerwę. W porządku.

Oto on. George Calvert to jego imię, a Lord Baltimore to imię, które przyjmuje, gdy gdzieś staje się uprzywilejowaną osobą. Okej.

Krótką historią o George'u Calvertcie. On również był anglikaninem. George Calvert był anglikaninem i otrzymał tytuł anglikanina, ale zaczął być przyciągany do innej grupy.

Zaczął czuć się przyciągany do rzymskich katolików w Anglii. Nie było to łatwe, ponieważ rzymscy katolicy również byli prześladowani, ale zaczął czuć się do nich przyciągany i tak jak William Penn został kwakrem, Baltimore stało się rzymskim katolikiem. Więc stanął po stronie rzymskokatolickiej i teraz otrzymał statut wcześniej niż William Penn.

Otrzymał statut w 1632 r. dokładnie w momencie swojej śmierci, w każdym razie w pobliżu czasu swojej śmierci. Otrzymał statut i postanowił, że chce ustanowić miejsce w nowym świecie pod egidą tolerancji religijnej i wolności religijnej. To doprowadziło nas do Maryland i ustanowienia Maryland.

Okej. Pierwsza grupa, och, pozwólcie mi to powiedzieć, i obiecuję, że dam wam spokój, ale pierwszy statek z ludźmi przybywającymi do tej kolonii, którą nazwą na cześć królowej Marii, pierwszy statek przybywa w 1634 roku, więc po jego śmierci. Teraz, na tym statku było wielu rzymskich katolików, ponieważ ta kolonia została ustanowiona jako miejsce wolności religijnej, miejsce wolności religijnej.

Rzymscy katolicy wiedzieliby, że mogliby udać się do nowego świata pod tym sztandarem. Rzecz, na którą chcemy zwrócić uwagę, to to, że Rzymianie, Rzymianie, było wielu rzymskich katolików, ale nie stanowili większości. Więc nie; nie było większości ludzi na tym statku.

Większość ludzi na tym statku to byli anglikanie. Więc chociaż było wielu rzymskich katolików przybywających do tej nowej kolonii, anglikanie nadal stanowili większość. Więc będzie, Maryland będzie miejscem, w którym Kościół katolicki jest mile widziany; rzymscy katolicy są mile widziani w Maryland, ale nie będzie kontrolowany przez rzymskich katolików.

Będzie kontrolowany przez anglikanów. Okej. Zrób sobie szybką, pięciosekundową poniedziałkową przerwę.

Czy ktoś potrzebuje listy obecności? Podczas gdy ty jesteś... Miejsce zwane tym, co się dzieje w tym miejscu zwanym Maryland? Dobrze. Stało się tak, że przez człowieka o nazwisku Thomas Bray, Kościół Anglii, Kościół Anglikański został ustanowiony jako to, co moglibyśmy nazwać kościołem państwowym Maryland.

Więc Kościół Anglii jest ustanowiony jako nie Kościół Rzymskokatolicki. Oczywiście, było ich wielu, ale nie stanowili większości. Więc są ustanowieni przez Kościół Anglikański, który jest kościołem ustanowionym przez prawo.

No więc, dobrze. Teraz Thomas Bray. A co z tym facetem, Thomasem Brayem? Tak naprawdę ta kolonia była pod audyencją, pod kontrolą, jak inne kolonie, biskupa Londynu.

Więc biskup Londynu nadzorował Maryland i tę część tego nowego świata. Teraz, ale jest długa droga między Londynem a nowym światem. I ktoś musi być na miejscu, żeby to prowadzić.

A osobą, która została wybrana do tego celu był Thomas Bray. Został więc wyznaczony przez biskupa Londynu na nadzorcę. Słowo, które było używane w tamtych czasach, to komisarz.

Thomas Bray był komisarzem lub nadzorcą kolonii Maryland. Okej. Teraz Thomas Bray jest najbardziej znany z dwóch stowarzyszeń, które założył.

Więc pozwólcie mi wspomnieć o dwóch stowarzyszeniach, które nadal działają. Założone przez Kościół Anglikański, założone przez Thomasa Braya. Pierwszym było Towarzystwo Promocji Wiedzy Chrześcijańskiej, SPCK.

Więc jeśli kiedykolwiek zobaczysz inicjały SPCK w podręczniku lub czymkolwiek innym, będziesz wiedział, co to jest. Towarzystwo Krzewienia Wiedzy Chrześcijańskiej. Dla Thomasa Braya to było ważne, aby budować biblioteki w nowym świecie, aby ludzie mieli, nie ogromne biblioteki, jakie mamy o nich dzisiaj, ale książki dostępne, budować biblioteki w nowym świecie, które mogłyby być połączone z kościołami anglikańskimi i tak dalej, ale aby ludzie rozumieli wiarę chrześcijańską.

Więc to było pewnego rodzaju przedsięwzięcie edukacyjne. Więc założył to przedsięwzięcie, które niejako przekazywało nie tylko wiedzę chrześcijańską, ale także anglikańskie rozumienie wiary chrześcijańskiej. Okej.

Drugą grupą, którą założył, było Towarzystwo Propagowania Ewangelii w Obcych Częściach, SPG. Towarzystwo Propagowania Ewangelii w Obcych Częściach. Jest to raczej przedsięwzięcie misyjne.

Tak więc, to ma na celu wsparcie wszelkiej pracy misyjnej wśród tego, co dzisiaj nazywamy Indianami, wśród ludzi, którzy są swego rodzaju poganami, którzy nie należą do żadnego wyznania. Tak więc, Towarzystwo Propagowania Ewangelii w Obcych Częściach. Tak więc Thomas Bray jest dość ważny w ustanowieniu kościoła anglikańskiego jako oficjalnego kościoła w tym miejscu zwanym Maryland.

Czy to oznaczało, że Maryland był nietolerancyjny? Czy to oznaczało, że nie był otwarty na innych ludzi? Odpowiedź brzmi: nie. Inne grupy czuły się komfortowo.

Teraz, trzeba było być anglikaninem, aby faktycznie głosować lub zostać wybranym itd., ale czy to oznaczało, że inne grupy nie mogły przyjechać? Odpowiedź brzmi: nie.

Inne grupy czuły się komfortowo, przyjeżdżając do Maryland. Więc chociaż w pewnym sensie był prowadzony przez kościół anglikański, był otwarty. Okej.

Teraz powinniśmy wspomnieć o Virginii. Okej. Więc to jest następna na twojej liście, Virginia, numer F. W porządku.

Teraz Wirginia. Data dla Wirginii, pamiętaj, to 1607, a miasto, które zostało założone, nazywało się Jamestown. O tym mówiliśmy w pierwszym wykładzie.

Więc Virginia została założona w 1607 roku jako Jamestown, Virginia, na cześć króla Jakuba. Pozwólcie, że wrócę na chwilę. Ale ta kolonia, nie wiem, trochę znika i dzieją się tam różne rzeczy.

Ale to jest taki początek. Jednak w latach 1620. i 1630. w Wirginii są ludzie. Są tam ludzie, którzy są zasadniczo anglikanami.

Teraz Wirginia miała wyjątkowo wyjątkowy problem, który nie wydawał się powtarzać w żadnej innej kolonii. Wirginia była ogromnym kawałkiem ziemi, przynajmniej, a anglikanie, którzy przybywali, mieszkali w, nie było to jak Nowa Anglia, gdzie było, nie wiem, było Portland i Portsmouth i Ipswich i Salem i Boston i Providence. Były te miasta i miasteczka, które były niemal połączone ze sobą i tak dalej.

Więc to nie było jak w Nowej Anglii, gdzie wszyscy mieszkali blisko siebie. Wszyscy mieszkali rozproszeni po Wirginii. Więc co ci anglikanie będą robić w Wirginii? Jedyne, co mogą zrobić, to to, że tak naprawdę nie mają księży, którzy mogliby posługiwać tym anglikanom, więc nie mogą ustanowić kościoła anglikańskiego i budować kościołów i tak dalej.

To, co zamierzają zrobić, to zarządzać wspólnotami anglikańskimi za pomocą tego, co nazywają zakrystiami świeckimi. Tak więc świeccy, ludzie świeccy, za pośrednictwem tego, co nazywa się zakrystiami, przejmą kontrolę nad tymi rozproszonymi parafiami. I były one bardzo rozległe.

Teraz to stało się problemem. A problemem było, znowu, że Virginia była jak Maryland. Była pod kontrolą biskupa Londynu.

Ale tutaj jest Londyn, a tutaj Wirginia, i jest 10, 12, 15 tygodniowa podróż łodzią, aby się tam dostać, statkiem, itd. Więc jaki problem rozwinął się w Wirginii, który był wyjątkowy w okresie kolonialnym lub wczesnym okresie kolonialnym? Te świeckie zakrystie zaczęły lubić władzę, którą miały. To im się podobało.

I zaczęli naprawdę kontrolować kościół jako świeccy lub kontrolować parafie jako świeccy. Zaczęli sprawować dość ścisłą kontrolę nad tymi parafiami. I to nie jest anglikański sposób.

Droga anglikańskiego jest drogą hierarchiczną. Arcybiskupie Canterbury, masz swoich biskupów, swoich księży, swoich świeckich i tak dalej. Więc stało się to bardzo problematyczne.

Wyglądało na to, że ci ludzie w Wirginii stracą kontrolę nad tym, że ci świeccy będą rządzić całym show kościoła anglikańskiego w Wirginii. I, o mój Boże, co my zrobimy? Więc biskup Londynu wysłał człowieka, który stał się bardzo ważny w historii amerykańskiego kościoła, a ten człowiek nazywał się James Blair. Więc James Blair przybył do Wirginii i przybył w 1685, 56, 66, 76, miał 29 lat, kiedy przybył w 1685.

I pozostaje tu niemal do swojej śmierci. Tak więc staje się osobą, która przejmuje kontrolę nad kościołem anglikańskim w Wirginii. Przywozi i zajmuje się tymi świeckimi zakrystiami, sprowadza księży z Anglii, aby zaczęli pracować w tych parafiach, i tak dalej.

Więc to on został wysłany, aby nakreślić mapę kościoła anglikańskiego w Wirginii, jak powinien wyglądać, jak powinien wyglądać itd. Więc w pewnym sensie uratował Wirginię przed całkowitą kontrolą tych świeckich zakrystii. Teraz, jedną rzeczą, którą zrobił, o której chcę wspomnieć, jest to, że jest z tego znany, a mianowicie założył college w 1693 r.

Było to zasadniczo dla anglikanów, ale w 1693 r. założono tam college. I nie wiem, czy byłeś w Williamsburg w Wirginii. Czy to nie piękne miejsce? Williamsburg w Wirginii. Jeśli kiedykolwiek będziesz miał okazję, przeniesie cię to do XVIII-wiecznej Wirginii, wiesz, okresu kolonialnego.

Cóż, college został założony, nazywał się William and Mary w 1693 roku. Został założony oczywiście; nie został założony w celu kształcenia księży anglikańskich, ale został założony przez kościół anglikański. Teraz, jeśli chodzi o założenie tych college'ów, wspomnieliśmy Harvard w 1636 roku i wspomnieliśmy Brown, teraz Brown był trochę później, ale William and Mary był w 1693 roku.

I wspominałeś o tych college'ach, i myślę, że dzieje się tak, że wyobrażasz sobie te college'e dzisiaj, więc wyobrażasz sobie Harvard University dzisiaj lub William and Mary. Prawdopodobnie widziałeś ten college, kiedy byłeś tam dzisiaj. Właściwie przez kilka lat w William and Mary nie było więcej niż 20 studentów. Innymi słowy, jest więcej ludzi w tym pokoju niż studentów w William and Mary College przez pierwsze kilka lat.

Więc mieli jeden budynek, i to było to miejsce, i on był nauczycielem i tak dalej. Więc nie powinieneś wyobrażać sobie tych miejsc tak, jak wyobrażamy je sobie dzisiaj. Ale to był początek naprawdę wspianego uniwersytetu tam w Wirginii.

Więc, Virginia. Teraz przejdźmy do wniosków G. Zrobię dwie rzeczy z tymi wnioskami.

Pierwszą rzeczą, którą chcę zrobić, jest przyjrzenie się stanowi życia religijnego w Ameryce na początku okresu kolonialnego w koloniach. Drugą rzeczą, którą chcę zrobić, jest powrót i wzięcie każdej denominacji i po prostu przypomnienie nam, gdzie one były. Nie dojdę do tej drugiej, a nawet nie przejdę przez pierwszą rzecz dzisiaj.

Więc, po pierwsze, wnioski. Jaki był stan życia religijnego w okresie kolonialnym? Jak wyglądało życie religijne w Ameryce w okresie poprzedzającym ten okres? Okej, więc wiele rzeczy się tu dzieje. Okej, pierwszą rzeczą, która nas nie zaskakuje, jest to, że w okresie kolonialnym w koloniach panuje różnorodność religijna.

Więc nie jesteśmy tym zaskoczeni. Widzieliśmy, jak wszystkie te grupy religijne przybywały i osiedlały się itd. Więc jest dużo różnorodności religijnej w koloniach i jest wiele organizacji religijnych.

Jest pewne mnożenie tych ciał. Więc to jest pierwsza rzecz, którą widzimy, różnorodność religijna, różne ciała religijne, różne wyznania religijne. Okej, więc to jest numer jeden.

Numer dwa, chcemy to odnotować, ponieważ jest to bardzo ważne. Nie było jednego dominującego wyznania w okresie kolonialnym. Nie było jednego dominującego wyznania w okresie kolonialnym, co oznacza, że nigdy nie będziesz mieć w okresie kolonialnym, w koloniach, nigdy nie będziesz mieć tego, co było w Europie, gdzie jedno wyznanie jest dominujące, i to staje się rodzajem religii państwowej.

Nigdy tego nie będziesz mieć, nie we wszystkich koloniach. Teraz możesz mieć, wiesz, Massachusetts jest kongregacyjne, Virginia jest anglikańska. Mam na myśli, że możesz mieć taki rodzaj ekspresji, ale nie będziesz mieć takiego, który będzie dominujący we wszystkich koloniach.

Nie będziemy poddani temu, co działo się w niektórych miejscach w Europie. To jest numer dwa. Okej, numer trzy to to, że kościoły, o których tu mówiliśmy, są zasadniczo kościołami przeszczepionymi.

Denominacje, o których mówiliśmy, pochodzą głównie z Europy. Są przeszczepiane tutaj, do amerykańskiego życia. Nie widzieliśmy jeszcze, o ile pamiętam, żadnej denominacji, która faktycznie zaczęła się na amerykańskiej ziemi.

Więc nadal mówimy o kościołach imigrantów. Nadal mówimy o przeszczepionych kościołach i przeszczepionych wyznaniach. Więc czy jest tu coś, o czym nie wiem? Kongregacjoniści byli przeszczepionymi, ponieważ byli purytanami, a potem byli pielgrzymami, a teraz utworzyli tutaj kongregacjonalizm, ale w pewnym sensie nadal byli przeszczepionymi.

Więc to będzie determinować amerykańskie życie religijne. A potem zobaczymy, że nowe grupy zaczną się formować na amerykańskiej ziemi. To staje się bardzo ważne.

Okej, teraz, gdy te grupy zostały przeszczepione, kongregacjonalizm jest tego doskonałym przykładem. Te oddziały, które zostały przeszczepione, te grupy, które przybyły, nie mają ograniczeń, które miały w Europie. Więc znajdują tutaj prawdziwą wolność, prawdziwą swobodę, której nie doświadczyły w swoim życiu kościelnym w Europie.

To staje się bardzo wyzwajające dla tego rodzaju denominacji imigrantów. Więc powinniśmy to odnotować. Okej, inną rzeczą, na którą powinniśmy zwrócić uwagę, jest to, że wiele z tych ustanowionych kościołów, które znalazły się tutaj, było w porządku dla pierwszego lub drugiego pokolenia.

Była siła; był rodzaj pożywienia dla drugiego pokolenia. Ale wiele z tych denominacji, które przyszły, zaczęło znajdować się w stanie upadku. Zaczęli odkrywać, że nie utrzymują członków w swoich kościołach lub denominacjach.

I zaczęli odkrywać, że ludzie nie dołączają do ich kościołów. To staje się bardzo problematyczne dla tych grup. I pytanie brzmi, jak sobie z tym poradzić? Teraz jest wiele powodów spadku wierności Kościołowi Anglikańskiemu, Holenderskiemu Kościołowi Reformowanemu i Kościołowi Kongregacjonalnemu.

Jest wiele powodów. Okej, wróćmy do tego w środę. I ktoś mi przypomina, gdzie skończyliśmy.

A w środę zaczniemy od nowa. Miłego dnia.

To dr Roger Green i jego wykład na temat amerykańskiego chrześcijaństwa. To sesja 4, Denominacjonalizm w koloniach amerykańskich.